

Sygn. akt IV U 503/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 października 2017 r. w S.

odwołania K. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 2 czerwca 2017 r. Nr (...)

w sprawie K. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu K. B. przysługuje prawo do emerytury od dnia 10 maja 2017 roku;

II. w pozostałym zakresie odwołanie oddala;

III. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz K. B. kwotę 180,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 503/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 czerwca 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 184 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016r. poz. 887) w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), odmówił K. B. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 25-letni okres składkowy i nieskładkowy oraz nie został wykazany co najmniej 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (decyzja z 2.06.2017r., k. 24 akt emerytalnych).

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony K. B., wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury. Ubezpieczony wnosił o zaliczenie do stażu pracy okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 3.04.1973r.

do 29.09.1974r., na dowód czego przedłożył ponownie uzupełnione oświadczenie i zeznania świadków, jak również wskazywał, że od 24.09.1979r. pracuje w szczególnych warunkach na wydziale ocynkowni ogniowej (odwołanie, k. 1 akt sprawy).

Decyzją z dnia 6 lipca 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. uchylił decyzję z dnia 2 czerwca 2017r. w części dotyczącej ogólnego stażu pracy. Organ rentowy uwzględnił odwołanie wnioskodawcy w zakresie okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców, w związku z czym przyjął za udowodnione 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Do stażu pracy w szczególnych warunkach zaliczono okresy zatrudnienia w (...) od 1.01.1985r. do 13.07.1987r., od 14.10.1987r. do 26.01.1988r., od 29.01.1990r. do 31.12.1998r. (z wyłączeniem okresów zwolnień lekarskich po 14.11.1991r.), tj. w łącznym wymiarze 11 lat, 4 miesiące i 17 dni. Organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury, gdyż na dzień 1 stycznia 1999r. nie został udowodniony wymagany 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (decyzja z 6.07.2017r. k. 30 akt emerytalnych).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując przepisy prawa i argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie, k. 2-4 akt sprawy).

Na rozprawie w dniu 27 października 2017r. pełnomocnik ubezpieczonego wnosił o zmianę zaskarżonej decyzji i ustalenie, że ubezpieczonemu przysługuje prawo do emerytury od dnia 2.04.2017r., jak również o zasądzenie od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na rzecz ubezpieczonego kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony K. B. w dniu (...) ukończył 60 lat. W dniu 10 maja 2017r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. We wniosku tym wskazał, że jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego i wobec tego wnosi o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (wniosek k. 1-3v akt emerytalnych).

Ostatecznie decyzją z dnia 6 lipca 2017r. na podstawie przedłożonych dokumentów organ rentowy przyjął za udowodniony na dzień 1 stycznia 1999r. staż ubezpieczeniowy po uzupełnieniu pracą w gospodarstwie rolnym w łącznym wymiarze 25 lat, w tym 23 lata, 6 miesiące i 2 dni okresów składkowych, 4 miesiące i 21 okresów nieskładkowych oraz 1 rok, 5 miesięcy i 27 dni uzupełniającego okresu pracy w gospodarstwie rolnym. Do stażu pracy w szczególnych warunkach zaliczono 11 lat, 4 miesiące i 17 dni, tj. zatrudnienie w (...) od 1.01.1985r. do 13.07.1987r., od 14.10.1987r. do 26.01.1988r. oraz od 29.01.1990r. do 31.12.1998r. Organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury, bowiem na dzień 1 stycznia 1999r. nie wykazał co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (decyzja z 6.07.2017r., k. 30 akt emerytalnych; decyzja z 2.06.2017r. k. 24 akt emerytalnych).

Ubezpieczony K. B. był zatrudniony w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. w S. od 24 września 1979r. i pracuje tam nadal. Od tej daty otrzymał angaż na stanowisko robotnika transportowego w ocynkowni. W dniu 21 kwietnia 1983r. uzyskał uprawnienia do obsługi suwnic hakowych (zaświadczenie k. B10 akt osobowych) i z akt osobowych wynika, że pracował w brygadzie operatorów elektrowciągów (...) i suwnic od dnia 1 października 1984r., w związku z czym powierzono mu obowiązki na stanowisku robotnika transportowego – operatora suwnic (k. B15 akt osobowych). Faktycznie K. B. od 24 września 1979 r. do 31.12.1984 r. pracował jako ładowacz wsadów na ocynkowni ogniowej. Do jego obowiązków należało podczepianie elementów z produkcji do belki zwanej trawersą, która wisiała na dwóch elektrowciągach, a do której podczepiało się wszystkie elementy do ocynkowania. Wówczas ubezpieczony nie był operatorem suwnic ani elektrowciągów, lecz zajmował się jedynie podczepianiem elementów do trawersy z poziomu zerowego, a czynności te wykonywał przy linii technologicznej. Ubezpieczony pracował na jednej hali z pracownikami, którzy pracowali przy ocynkowaniu. Na końcu hali był piec cynkowniczy, pracowano w oparach kwasu solnego, na hali panował hałas, zadymienie i zapylenie. W spornym okresie ubezpieczony innych prac nie wykonywał,

a prace ładowacza wsadu wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (zeznania świadków A. B. i R. C. k. 22v-23 akt sprawy; zeznania ubezpieczonego K. B. k. 23-23v akt sprawy).

Ubezpieczony jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. W dniu 10 maja 2017r. wraz z wnioskiem o emeryturę złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (oświadczenie i wniosek, k. 2 akt emerytalnych).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach organu rentowego oraz aktach osobowych ubezpieczonego za okres zatrudnienia w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. w S., jak również na podstawie zeznań świadków A. B. i R. C. (k. 22v-23 akt sprawy), będących wówczas pracownikami w w/w zakładzie pracy, a także zeznań ubezpieczonego K. B. (k. 23-23v akt sprawy), które oceniono jako w całości wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego K. B. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016r. poz. 887) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999 r., osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl powołanego wyżej art. 32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art. 27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku, jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. legitymuje się co najmniej 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. Ostatecznie, po częściowym uwzględnieniu przez organ rentowy odwołania wnioskodawcy i wydaniu decyzji z dnia 6 lipca 2017r., poza sporem pozostawało, że wnioskodawca osiągnął wymagany ustawą wiek w dniu 2 kwietnia 2017r., spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy, wykazując 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych uzupełnionych okresem pracy w gospodarstwie rolnym, jak również jako członek otwartego funduszu emerytalnego w dniu 10 maja 2017r. złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. Z uwagi na zaliczenie przez organ rentowy okresów pracy w gospodarstwie rolnym rodziców po ukończeniu 16 roku życia na podstawie przedłożonych dokumentów w postaci oświadczenia ubezpieczonego i pisemnych zeznań świadków, nie było podstaw do przeprowadzania przez Sąd postępowania dowodowego na tę okoliczność. Nie budzi bowiem wątpliwości, iż K. B. wykazał 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych uzupełnionych pracą w gospodarstwie rolnym, co wynika z decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 6 lipca 2017r.

Do pracy w szczególnych warunkach na podstawie przedłożonych świadectw wykonywania prac w szczególnych warunkach organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu 11 lat, 4 miesiące i 17 dni, tj. okresy zatrudnienia w (...) od

1.01.1985r. do 13.07.1987r., od 14.10.1987r. do 26.01.1988r., od 29.01.1990r. do 31.12.1998r. (z wyłączeniem okresów zwolnień lekarskich po 14.11.1991r.). Ubezpieczony wnosił o zaliczenie do stażu pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. w S. także od 24 września 1979r. do 31 grudnia 1984r., tj. w wymiarze 5 lat, 3 miesięcy i 7 dni. Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, w postaci dokumentów znajdujących się w aktach osobowych ubezpieczonego, aktach organu rentowego oraz spójnych i wiarygodnych zeznań świadków A. B. i R. C., jak również zeznań ubezpieczonego, Sąd ustalił, że w spornym okresie w w/w zakładzie pracy ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę ładowacza wsadu, polegającą na podczepianiu do belki zwanej trawersą elementów do ocynkowania, które były następnie przemieszczane ze stanowiska przy produkcji do ocynkowania i zanurzane w piecu cynkowniczym. Czynności te ubezpieczony wykonywał na ocynkowni ogniowej, gdzie niewątpliwie były wykonywane prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A dziale III załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów. W ocenie Sądu pracę ubezpieczonego w spornym okresie od 24 września 1979r. do 31 grudnia 1984r. w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. w S. należy zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach, gdyż rodzajowo odpowiada ona pracom ujętym w wykazie A Dziale III poz. 67 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, gdzie wskazano transport wewnętrzny między stanowiskami pracy w wydziałach, w których wykonywane prace wymienione są w wykazie. Po doliczeniu w/w okresu zatrudnienia ubezpieczonego do okresu pracy w szczególnych warunkach dotychczas zaliczonego przez organ rentowy (11 lat, 4 miesiące i 17 dni) K. B. na dzień 1 stycznia 1999r. wykazał wymagany przepisami okres 15 lat pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Prawo do świadczenia emerytalnego nie zostało przyznane od dnia 2 kwietnia 2017r., o co wnioskował pełnomocnik ubezpieczonego, bowiem dopiero w dniu 10 maja 2017r. K. B. wraz z wnioskiem o emeryturę złożył wniosek, o którym mowa w art. 184 ust. 2 ustawy emerytalnej, tj. jako członek otwartego funduszu emerytalnego wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa, czyli spełnił ostatnią przesłankę przyznania prawa do emerytury w obniżonym wieku w związku z pracą w szczególnych warunkach. Stosownie do treści art. 129 ust. 1 w/w ustawy świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Ustalenie prawa do emerytury od daty wcześniejszej niż 10 maja 2017r., kiedy to został złożony wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE na dochody budżetu państwa, nie zasługiwało na uwzględnienie i w tym zakresie odwołanie podlegało oddaleniu.

Całokształt okoliczności niniejszej sprawy pozwolił uznać, że ubezpieczony w momencie złożenia wniosku o emeryturę w dniu 10 maja 2017r. spełnił wszystkie przesłanki do uzyskania prawa do tego świadczenia określone w art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że ubezpieczonemu K. B. przysługuje prawo do emerytury od dnia 10 maja 2017r., tj. od dnia złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Niewątpliwie, pomimo oddalenia odwołania w zakresie ustalenia prawa do świadczenia emerytalnego od daty wcześniejszej, ubezpieczony wygrał proces, gdyż decyzja organu rentowego została zmieniona. O kosztach procesu Sąd zatem orzekł, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy na podstawie art.98 § 1 i 3 kpc w zw. z art.99 kpc i § 9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r. poz. 1804 ze zm.), w brzmieniu obowiązującym w dniu wszczęcia postępowania.